

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 59.078 van 15 april 1996
in de zaak A. 66.824/VII-13.576.**

In zake : 1. Albert DESMEDT,
2. Sabine TALBOOM,
3. Ghislène BAL,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat W. DE CUYPER,
kantoor houdende te SINT-NIKLAAS,
Vijfstraten 57

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. Taelman,
kantoor houdende te GENT,
Coupure 5.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Albert DESMEDT, Sabine TALBOOM en Ghislène BAL op 13 december 1995 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 26 september 1995 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening waarbij de aanvraag van Albert DESMEDT van 28 februari 1995 tot het bouwen van een woning aan de Kleine Hinkstraat 12, te Bornem (Hingene), kadastraal bekend sectie A, nr. 213c (3e afdeling), onontvankelijk wordt verklaard;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door
Adjunct-auditeur J. CLEMENT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 31 januari 1995
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 maart 1995

Gehoord het verslag van Staatsraad
M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
D. DE CLERCK die, loco Advocaat W. DE CUYPER verschijnt
voor de verzoekende partijen, en van Advocaat P. AERTS
die, loco Advocaat P. Taelman, verschijnt voor de
verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur J. CLEMENT, daartoe
gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van
13 december 1995, in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat bij vonnis van 14 februari
1991 de Rechtbank van Eerste Aanleg te Mechelen de
echscheiding heeft toegestaan tussen eerste verzoeker
en diens echtgenote; dat het perceel waarop de bestreden
beslissing betrekking heeft, behoorde tot de algemene
gemeenschap van goederen welke bestond tussen de echtge-
noten; dat op 7 augustus 1991 eerste verzoeker een
aanvraag heeft ingediend bij het college van burgemees-
ter en schepenen van de gemeente Bornem voor "het bouwen
van woning na afbraak oude woning" op voornoemd perceel;
dat bedoeld perceel niet gelegen is binnen een gebied
van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg en evenmin

binnen het gebied van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling; dat volgens het bij het koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgestelde gewestplan Mechelen (kaartblad Temse 15/6) het perceel gelegen is in agrarisch gebied; dat op 29 oktober 1991 de gemachtigde ambtenaar over de aanvraag volgend advies heeft uitgebracht :

"GUNSTIG rekening houdend met de volgende gegevens :

- De goede aanleg van de plaats wordt niet in het gedrang gebracht;
- Het volume van de nieuwe woning bedraagt minder dan 800 m³ bij een grondoppervlakte van minder dan 200 m²;

Tijdens het openbaar onderzoek werden geen bezwaarschriften ingediend";

dat bij besluit van 4 november 1991 het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bornem de bouwvergunning werd verleend; dat de vergunde werken niet werden uitgevoerd; dat bij notariële akte van 11 januari 1993 de ex-echtgenote van eerste verzoeker in diens voordeel haar onverdeelde rechten in het onroerend goed heeft afgestaan; dat eerste verzoeker op 15 november 1993 een nieuwe bouwaanvraag heeft ingediend bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bornem; dat op 21 april 1994 de gemachtigde ambtenaar volgend advies heeft uitgebracht over de aanvraag :

"Een bouwvergunning is één jaar geldig. Gezien voor 4.11.92 de werken niet werden aangevat, is deze vergunning vervallen.

Overwegende dat de bouwplaats gelegen is in een agrarisch gebied en gelet op het decreet van 23.6.93 (BS 12.8.93) waarbij slechts mag worden afgeweken van de voorschriften van het ontwerp-gewestplan of gewestplan op voorwaarde dat het een verbouwing betreft van een bestaand vergund gebouw op dezelfde plaats, dat de verbouwing geen oppervlaktevermeerdering noch volumevermeerdering inhoudt en dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad, kan een nieuwe woning niet meer worden toegestaan";

dat op 28 februari 1995 eerste verzoeker de aanvraag andermaal heeft ingediend; dat op 6 maart 1995 het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bornem met toepassing van het bij decreet van 13 juli 1994 ingevoegde artikel 45, § 2, zestiende lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw een gunstig advies heeft uitgebracht over laatstgenoemde bouw-aanvraag; dat op 1 juni 1995 het college van deskundigen volgend advies heeft uitgebracht :

"De huidige bouw-aanvraag tot het bouwen van een woning kan niet rechtsgeldig worden onderzocht aangezien geen toepassing kan gemaakt worden van het decreet van 13 juli 1994, houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw.

Overwegende dat uit het onderzoek van de aanvraag blijkt dat onderhavige vraag, namelijk een bouwvergunning die verleend werd en niet uitgevoerd, niet voorzien is als overgangsmaatregel.

Het college van Deskundigen adviseert unaniem de onontvankelijkheid";

dat daarop de bestreden beslissing werd vastgesteld; dat zij de bouw-aanvraag van eerste verzoeker niet onontvankelijk verklaart op grond van volgende overwegingen :

"(...)

Gelet op de bouw-aanvraag, op 28 februari 1995 ingediend door de heer Albert De Smedt bij het college van burgemeester en schepenen van en te Bornem, tot het bouwen van een woning aan de Kleine Hinkstraat (Hingene) te Bornem, kadastraal bekend sectie A nr. 213c (3e afdeling);

Overwegende dat de huidige bouw-aanvraag tot het bouwen van een woning niet rechtsgeldig kan worden onderzocht, aangezien geen toepassing kan gemaakt worden van het decreet van 13 juli 1994 houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw;

Gelet op het gunstig advies van het college van burgemeester en schepenen van Bornem, uitgebracht in zitting van 6 maart 1995;

Overwegende dat de grond volgens het gewestplan Mechelen, vastgesteld bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976, gelegen is in het agrarisch gebied;

Overwegende dat uit het onderzoek van kwestieuze aanvraag blijkt dat onderhavige vraag, namelijk een bouwvergunning die verleend werd en niet uitgevoerd, niet voorzien is als overgangsmaatregel;

Overwegende dat het college van deskundigen in zitting van 1 juni 1995 het volgende advies heeft verleend :

'De huidige bouwaanvraag tot het bouwen van een woning kan niet rechtsgeldig worden onderzocht aangezien geen toepassing kan gemaakt worden van het decreet van 13 juli 1994, houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw.

Overwegende dat uit het onderzoek van de aanvraag blijkt dat onderhavige vraag, namelijk een bouwvergunning die verleend werd en niet uitgevoerd, niet voorzien is als overgangsmaatregel.

Het college van Deskundigen adviseert unaniem de onontvankelijkheid
(...)" ;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partijen in een eerste middel de schending aanvoeren van artikel 45, § 2, vijftiende lid, a) en zeventiende lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw, zoals gewijzigd bij het decreet van 13 juli 1994; dat zij in substantie stellen dat op grond van de overgangsbepalingen van laatstgenoemd decreet de gelegenheid wordt geboden aan titularissen van een stedebouwkundig attest vóór 31 maart 1995 een bouwaanvraag voor het oprichten van een woning in te dienen, dat eerste verzoeker, titularis

zijnde van een vervallen bouwvergunning, zich eveneens kan beroepen op deze overgangsbepalingen, dat immers de bouwvergunning verleend op grond van het decreet van 28 juni 1984 houdende aanvulling van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw aangeeft dat het perceel in aanmerking komt voor bebouwing, dat "in die zin een bouwvergunning, bij uitstek te beschouwen (is) als een stedenbouwkundig attest"; dat in een tweede middel de schending wordt aangevoerd van artikel 3, tweede lid, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doordat de motivering waarop de beslissing gesteund is niet "draagkrachtig" is en de enkele verwijzing naar de "tekst" van de overgangsbepalingen van het decreet van 13 juli 1994 geenszins afdoende is, aangezien eerste verzoeker over een op 4 november 1991 afgeleverde bouwvergunning beschikt die beschouwd dient te worden als een stedenbouwkundig attest; dat in een derde middel de schending wordt aangevoerd van de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het zorgvuldigheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het redelijkheidsbeginsel; dat de verzoekende partijen doen gelden dat eerste verzoeker -titularis zijnde van een bouwvergunning van 4 november 1991- de gerechtvaardigde verwachting mocht koesteren dat de overheid in redelijkheid en billijkheid zijn bouwaanvraag met toepassing van het decreet van 13 juli 1994 zou inwilligen en gegrond zou verklaren; dat in een vierde middel de schending van het gelijkheidsbeginsel wordt aangevoerd; dat de verzoekende partijen doen gelden :

"Verzoekers verwijzen o.m. naar het Ministerieel Besluit van 13 oktober 1995 waarbij aan de heer W.A. PESCH, Meester Smijderweg 9, NL 3251 LJ STELLENDAM, de bouwvergunning werd verleend op basis van een vervallen stedenbouwkundig attest van 5 februari 1992. Het stedenbouwkundig attest van de heer PESCH was eveneens vervallen voor het inwerking-treden van het decreet van 23 juni 1993. De bouwvergunning van eerste verzoeker eveneens";

Overwegende dat de verwerende partij in substantie repliceert dat de overgangsmaatregelen van het decreet van 13 juli 1994 houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw niet tot doel hebben bouwvergunningen die vervallen zijn opnieuw rechtskracht te verlenen, dat er een wezenlijk verschil is tussen, enerzijds, een vervallen bouwvergunning en, anderzijds, een stedenbouwkundig attest, al dan niet vervallen, dat laatstbedoeld document immers de houder verplicht, wil hij tot de uitvoering van de werken overgaan, een voorafgaandelijke bouwaanvraag in te dienen, dat bij gebreke aan uitdrukkelijke decretale bepaling de verzoekende partijen geen rechten kunnen putten uit een voordien toegestane, maar vervallen bouwvergunning, dat een stedenbouwkundig attest niet met een vervallen bouwvergunning kan worden gelijkgesteld, dat, in tegenstelling tot het decreet van 13 juli 1994 houdende wijziging van artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, in het decreet van 13 juli 1994 houdende wijziging van artikel 79 van voormelde wet, geen verlenging van de rechtskracht van reeds toegekende bouwvergunningen is voorzien, dat eerste verzoeker de bij de bouwvergunning van 4 november 1991 vergunde werken niet heeft aangevat binnen de wettelijke termijn van één jaar, noch de verlenging ervan heeft aangevraagd, dat er dus geen enkele rechtsonzekerheid heeft bestaan, dat "gezien de inmiddels gewijzigde wetgeving (verzoeker), wiens rechten om te bouwen door eigen toedoen, wat ook de redenen daartoe wezen zijn vervallen, er niet op (kan) vertrouwen deze vervallen rechten bij overgangsmaatregel te doen herleven";

Overwegende dat artikel 2 van het decreet van 13 juli 1994 houdende wijziging van artikel 79 van

de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 17 september 1994 onder meer bepaalt :

"Art. 2. Artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw : ingevoegd bij decreet van 28 juni 1984 en vervangen bij decreet van 23 juni 1993, wordt vervangen door de volgende bepalingen :

'Artikel 79. Artikel 45, § 2, van deze wet, vervangen bij de wet van 22 december 1970, wordt aangevuld door de volgende bepalingen :

'§ 2. Bij het verlenen van een gunstig advies mag de gemachtigde ambtenaar afwijken van de voorschriften van een ontwerp-gewestplan of gewestplan indien de aanvraag betrekking heeft op :

a) hetzij het verbouwen van een bestaand vergund gebouw binnen het bestaande bouwvolume en niet betrekking hebbend op het volledig herbouwen;

b) hetzij het uitbreiden van een bestaand vergund gebouw met uitzondering van woningbouw met een gebouw of een vaste inrichting op voorwaarde dat de uitbreiding het noodzakelijk gevolg is van overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning voorgeschreven algemene, sectoriële of bijzondere voorwaarden, strekkende tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu;

c) hetzij het uitbreiden van een vergunde woning.

De uitbreiding van een bestaand vergund gebouw, met uitzondering van woningbouw, kan slechts de vermeerdering tot gevolg hebben die het noodzakelijk gevolg is van in het kader van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning voorgeschreven algemene, sectoriële of bijzondere voorwaarden, strekkende tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu.

De uitbreiding van een vergunde woning kan met inbegrip van de bijgebouwen slechts leiden tot een maximale vermeerdering van het bouwvolume met 20%. Het totale bouwvolume mag na uitbreiding maximum 700 m³ bedragen.

De afwijking kan slechts verleend worden op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. Dit betekent onder meer dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort.

Het naleven van bovenvermelde voorwaarden moet blijken uit de motivering van de gemachtigde ambtenaar.

Voor verbouwingen en uitbreidingen van bestaande vergunde gebouwen in agrarische gebieden dient het advies gevraagd aan de bevoegde administratie. Bij ontstentenis van dit advies binnen dertig dagen wordt het geacht gunstig te zijn.

De Vlaamse regering bepaalt binnen welke gebieden van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen deze afwijkingen niet of slechts gedeeltelijk kunnen worden toegepast.

De aanvraag wordt onderworpen aan een openbaar onderzoek, waarvan de kosten ten laste van de aanvrager komen. De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop het onderzoek gebeurt.

De weigering van het verlenen van een afwijking tot het verbouwen of uitbreiden van een bestaand vergund gebouw kan geen aanleiding geven tot het verschuldigd zijn van een vergoeding als bedoeld in artikel 37.

(...)

Komen bij overgangsmaatregel in aanmerking voor het verlenen van een vergunning, indien vóór 31 maart 1995 een bouwaanvraag wordt ingediend, voor de percelen :

a) waarop een stedenbouwkundig attest werd afgeleverd dat in de aangegeven bestemming en/of voorwaarden voorhoudt dat een zonevreemde woning kan worden uitgebreid of herbouwd in toepassing van artikel 79 van het decreet van 28 juni 1984, op de voorwaarde dat na het afgeven van het attest voor het betrokken perceel geen nieuw plan van aanleg werd vastgesteld waardoor de bouwvergunning niet kan worden verleend;

b) waarvoor een aanvraag voor het herbouwen van een zonevreemde woning werd ingediend vóór 22 augustus 1993 en waarvoor gelet op de bepalingen van het decreet van 23 juni 1993 houdende wijziging van artikel 79 geen vergunning is verleend of kan worden verleend.

In afwijking van alle desbetreffende wettelijke bepalingen wordt voor de toepassing van de overgangsmaatregel de aanvraag ingediend bij het college van burgemeester en schepenen dat over iedere aanvraag een advies uitbrengt en dit advies binnen een termijn van dertig dagen na het afleveren van het ontvangstbewijs van de vergunningsaanvraag, samen met deze aanvraag doorzendt aan de Vlaamse regering. Over iedere aanvraag wordt aan de Vlaamse regering, benevens het advies van het college van burgemeester en schepenen, advies uitgebracht door het college van deskundigen dat bestaat uit de gemachtigde ambtenaren van de buitendiensten van het bestuur voor Ruimtelijke Ordening van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting. Van de beslissing wordt aan de vergunningsaanvrager en het college van burgemeester en schepenen kennis gegeven binnen een termijn van zes maanden na de datum van afgifte van het ontvangstbewijs.

De stedenbouwkundige attesten bedoeld in littera a) behouden hun rechtskracht voor het verlenen van de vergunning.

Bij het advies en de beslissing over de vergunningsaanvraag gelden voor de aanvrager vermeld onder littera a) de bepalingen van artikel 79 van het decreet van 28 juni 1984.

Voor de vergunningsaanvragen vermeld onder littera b) kan slechts vergunning worden toegekend indien de ontworpen woning, met inbegrip van de bijgebouwen, een maximaal bouwvolume heeft van zevenhonderd kubieke meter en inzoverre bedoelde woning niet gelegen is in een groengebied, waaronder kunnen worden overscheiden : een natuurgebied en een natuurgebied met wetenschappelijke waarde of een natuurreservaat : een overstromingsgebied en een bosgebied met ecologische waarde, behoudens die gevallen waarvoor de dienst natuurbehoud en ontwikkeling van Aminal een gunstig advies verstrekt.

De afstand tussen het nieuwe gebouw en het bestaande gebouw mag maximaal 30 m bedragen.

Het indienen van de nieuwe aanvraag heeft tot gevolg dat de voor het betrokken perceel lopende vergunningsprocedure voor de bouwaanvraag van rechtswege wordt stopgezet";

Overwegende dat het decreet van 13 juli 1994 houdende wijziging van artikel 79 van de stedenbouwwet de gevolgen van de opheffing van het decreet van 28 juni 1984 houdende aanvulling van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw bij het decreet van 23 juni 1993 heeft willen milderen door, eensdeels, het verbouwen en het uitbreiden van bestaande vergunde gebouwen in bepaalde gevallen toe te staan, anderdeels, door het uitbreiden en het herbouwen toe te staan indien de mogelijkheid tot uitbreiding of herbouwing blijkt uit een stedenbouwkundig attest, afgeleverd onder het regime van het decreet van 28 juni 1984, en indien een aanvraag tot herbouwen werd geweigerd op grond van het decreet van 23 juni 1993 en kon worden toegestaan op grond van het decreet van 28 juni 1984;

Overwegende dat in de parlementaire voorbereiding van het decreet van 13 juli 1994, met name de handelingen van de Vlaamse Raad, Bespreking en

Aanneming, vergadering van 29 juni 1994, p. 2204, door de heer DE MOL onder meer volgende opmerking werd gemaakt :

"(...)

Ik ga nog even in op de overgangsmaatregel. Ik citeer : 'Komen ... in aanmerking voor het verlenen van een 'bouw'vergunning, indien ... een bouwaanvraag wordt ingediend voor de percelen...'. Dit is geen goede formulering. Een bouwaanvraag wordt ingediend om een toelating of een vergunning te krijgen om iets te doen en uiteraard niet voor percelen. Een betere tekst zou bijvoorbeeld zijn : 'Een bouwaanvraag wordt ingediend conform een overeenkomstig artikel 63.1 afgeleverd stedenbouwkundig attest, dat in de aangegeven bestemming en/of voorwaarden voorhoudt dat een zonevreemde woning kan worden uitgebreid of herbouwd'.

Hieraan moet zeker worden toegevoegd dat de attesten die voor 20 augustus 1993 met een bouwvergunning gehonoreerd werden hier niet bedoeld worden. Dit zou kunnen door toevoeging van de tekst : '... worden verleend op voorwaarde dat er nog geen bouwvergunning werd verleend conform die stedenbouwkundige attesten'. Anders zal er zeker een dubbel gebruik komen en kunnen alle bouwvergunningen op basis van een attest hernomen worden. Ik geloof niet dat dit de bedoeling was. In de tekst moet dan 'de' worden geschrapt uit de zinsnede 'op de voorwaarde'.

De vraag rijst welke zin punt a) van de overgangsmaatregel heeft nu er terug een verbouwingsmogelijkheid wordt ingevoerd voor iedereen. De bezitters van dergelijke attesten worden beperkt tot 700 kubieke meter. Het is mij niet duidelijk waarom men een aparte regeling maakt die de ene 700 en de andere 800 kubieke meter toestaat. Het is niet positief om twee regelingen te gebruiken afhankelijk van het feit of het gaat om een overgangsregeling of niet. We vinden ook hier de formulering : 'In afwijking van alle desbetreffende wettelijke bepalingen'. Dit is gewoon grof. Ik heb reeds aangegeven dat dit eigenlijk niet kan.

Mijnheer de minister, in het minidecreet was in een hele procedure voorzien. Een van de elementen daarvan was het openbaar onderzoek. De vraag is dan wie wie nog gaat adviseren en op welke basis dat zal gebeuren. Dit betekent dat het bestuur Ruimtelijke Ordening hier volledig buiten wordt gehouden en dat er geen advies zal worden gegeven. Ik dacht dat men het dossier minstens zou moeten vervolledigen met een openbaar onderzoek.

Daarbij moet ook de gemeenteraad worden betrokken, want hoe kan deze anders de vergunningen bijhouden wanneer zij niet op de hoogte is gebracht. Ik zou wensen dat daaraan wordt toegevoegd : 'Indien er geen

uitspraak komt binnen de termijn is de bouwaanvraag definitief geweigerd', ik denk dat dat meer dan noodzakelijk is. Ik denk echter dat al die opmerkingen overbodig zijn, want niemand zal er dieper op ingaan. Verder staat er ook : 'de stedenbouwkundige attesten bedoeld ... behouden hun rechtskracht'. Dit moet zijn 'hernemen hun rechtskracht'. Gezien die attesten vervallen zijn, kan er niet van behouden worden gesproken. Er zou ook aan toegevoegd moeten worden : '... voor het verlenen van de vergunning conform de procedures, zoals voorzien in artikel 79 van het decreet van 28 juni 1984'. Ik heb dit ook bedoeld met de term 'openbaar onderzoek' (...)" ;

Overwegende dat de verklaring en de interpretatie van de heer DE MOL in verband met "het hernemen" van verleende bouwvergunningen niet wordt tegengesproken in de parlementaire voorbereiding van het decreet;

Overwegende dat uit wat voorafgaat in de huidige stand van de rechtspleging volgt dat vooralsnog moet worden aangenomen dat de overgangsbepalingen van het decreet van 13 juli 1994 niet gelden in het geval dat de werken, vergund onder het regime van het decreet van 28 juni 1984, niet werden uitgevoerd; dat hieruit volgt dat het eerste, het tweede en het derde middel de vernietiging van de bestreden beslissing niet lijken te wettigen;

Overwegende dat het vierde middel niet ernstig is, daar de geldigheidsduur van de stedenbouwkundige attesten, verleend in toepassing van het decreet van 28 juni 1984, bij decreet van 13 juli 1994 is verlengd, en die van de verleende vergunningen niet; dat de aanvraag van de genaamde PESCH om die reden anders is uitgelopen;

Overwegende dat niet voldaan is aan de eerste voorwaarde zoals gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat

die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien april 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
Mevr.	M. VRINTS,	staatsraad,
de H.	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.